

דברים (פרשת האזינו) פרק לב פסוק לח

(לח) אֶשְׂרַח חֵלֶב זֶבַח יְמוֹ

יֵאֲכְלוּ יִשְׁתְּתוּ יִין נְסִיכִים

יִקְוֶמוּ וַיַּעֲזְרוּ כֻלָּם

יְהִי עָלֵיכֶם סִתְרָה :

ישעיהו פרק מג פסוק ט

כִּלְיֵה גּוֹלִים נִקְבְּצוּ יַחְדָּו וַיֵּאָסְפוּ

לְאַמְּיָם מִי בְּהֵם יִגְיֵד לְאֵת

וְרֵאשׁוֹנֹת יִשׁ מִיַּעֲנוּ

יִתְּנוּ עַד יֵהָם וַיִּצְדָּקוּ וַיִּשְׁמְעוּ

וַיֵּאמְרוּ אֲמֵת:

אם ילקח לו זר עמו
אם ילקח לו זר עמו
אם ילקח לו זר עמו
אם ילקח לו זר עמו

לית הדין
לית הדין
לית הדין
לית הדין

לפני אידיון פרק ראשון עבודה זרה

ב.

לפני אידיון של עובדי כוכבים מן ימים אחר יצאת ולתת שוקן.
ומלאו משום דליל ומוהו לנפולת סוכים כיום שדו: שללה
מנדי דהור ענין טון סהה ולמס דכתיב (מס) כי יפאל אש
מסר וטו ותי מלטה מנדי דלה הור ענין טון סהה ולמס דכתיב (מס) כי יפאל אש
מסר וטו ותי מלטה מנדי דלה הור ענין טון סהה ולמס דכתיב (מס) כי יפאל אש

לפני

אידיון של עובדי כוכבים שלשה ימים
אמר לשאת ולתת עמיהם להשאיל ולשאול

עין סוכה
עין סוכה
עין סוכה
עין סוכה

רבי חנניאל
רבי חנניאל
רבי חנניאל
רבי חנניאל

וכי לא יוכל ישראל לומר איני צריך עתה למכור ולקנות וכן לשאול ללוות ולפרוע מה ידע העובד כוכבים שמוניח משום אידו לכך נראה דטעם ההיתר משום דעכו"ם שצנינו קים לן צגוייהו דלא פלחו לעבודת כוכבים ומהאי טעמא שרי לקמן צפ"צ (דף קה. סה.)

עידוין לא כוונתו
עידוין לא כוונתו
עידוין לא כוונתו
עידוין לא כוונתו

עידוין לא כוונתו
עידוין לא כוונתו
עידוין לא כוונתו
עידוין לא כוונתו

עין סוכה
עין סוכה
עין סוכה
עין סוכה

וכי לא יוכל ישראל לומר איני צריך עתה למכור ולקנות וכן לשאול ללוות ולפרוע מה ידע העובד כוכבים שמוניח משום אידו לכך נראה דטעם ההיתר משום דעכו"ם שצנינו קים לן צגוייהו דלא פלחו לעבודת כוכבים ומהאי טעמא שרי לקמן צפ"צ (דף קה. סה.)

לפני אידיון של עוברי כוכבים ז' ימים אחר יצאת ולתת עמך. וכלל' משום דליל וזוהי' לנשנות סוכים כיום לידו: שאלה

מנדי דהור ענין טון כהה ולמס' דכתיב (דברים 10) כי יפאל אים חפס רשכו וגי' מלטה מנדי דלא הור כפף מלטה לת עמי דמלטה לטללה

הוא 'אדיון' וכן למחר: לב' יום אדיון. היי עטלת סוכים כותבי סוכה סוכה יקטנו ועוקבו: יתנו שרדיהם ויצדקו, סוכה סוכה דמלטה דכתיבי סוכים כתיב אחריו תתהיי סוכה היי עוברי סוכים כתיבי יסל' עטלות סוכים טעמו ועדו עליהם

הליקוט: שדח' שדחיה בשפחה. כיום הדין טעמו לעטלה סוכים מעטת סוכה: י'שעו' עמדי סוכים לת עמדת סוכים מעטות ודמיה

אחור יצאת ולתת עמך. סוכה דליל כיום לידו וזוהי לנשנות סוכים חתוך לטוט

סוכה דליל כיום לידו וזוהי לנשנות סוכים חתוך לטוט

סוכה דליל כיום לידו וזוהי לנשנות סוכים חתוך לטוט

סוכה דליל כיום לידו וזוהי לנשנות סוכים חתוך לטוט

סוכה דליל כיום לידו וזוהי לנשנות סוכים חתוך לטוט

סוכה דליל כיום לידו וזוהי לנשנות סוכים חתוך לטוט

לפני אידיון פרק ראשון עבודה זרה ב.

לפני אידיון של עוברי כוכבים ז' ימים אחר יצאת ולתת עמך. וכלל' משום דליל וזוהי' לנשנות סוכים כיום לידו: שאלה

מנדי דהור ענין טון כהה ולמס' דכתיב (דברים 10) כי יפאל אים חפס רשכו וגי' מלטה מנדי דלא הור כפף מלטה לת עמי דמלטה לטללה

הוא 'אדיון' וכן למחר: לב' יום אדיון. היי עטלת סוכים כותבי סוכה סוכה יקטנו ועוקבו: יתנו שרדיהם ויצדקו, סוכה סוכה דמלטה דכתיבי סוכים כתיב אחריו תתהיי סוכה היי עוברי סוכים כתיבי יסל' עטלות סוכים טעמו ועדו עליהם

הליקוט: שדח' שדחיה בשפחה. כיום הדין טעמו לעטלה סוכים מעטת סוכה: י'שעו' עמדי סוכים לת עמדת סוכים מעטות ודמיה

אחור יצאת ולתת עמך. סוכה דליל כיום לידו וזוהי לנשנות סוכים חתוך לטוט

סוכה דליל כיום לידו וזוהי לנשנות סוכים חתוך לטוט

סוכה דליל כיום לידו וזוהי לנשנות סוכים חתוך לטוט

סוכה דליל כיום לידו וזוהי לנשנות סוכים חתוך לטוט

סוכה דליל כיום לידו וזוהי לנשנות סוכים חתוך לטוט

סוכה דליל כיום לידו וזוהי לנשנות סוכים חתוך לטוט

לפני

לפני אידיון של עוברי כוכבים ז' ימים אחר יצאת ולתת עמך. וכלל' משום דליל וזוהי' לנשנות סוכים כיום לידו: שאלה

טובה כדאמרינן בקדושין (דף כ.) ליזנין איניש צרתיה ולא לזנין זרביה: **ולפרוע** מהו. בגמרא (לקמן דף ו:) פסקינן כרבי יהושע בן קרחה דמלוה על פה נפרעין מהם שהיא כמזיל מידם ויכול להיות דאפי' מלוה זשטר נמי נפרעין מהם כדאמר בירושלמי¹ אפי' מלוה זשטר אודת היא שלא כל שעה אדם זוכה ליפרע מחוצו ולכך נראה לר'י דאזנתה סוכה זשטר רכי או אפי' אוחס שיס לנו מהם חותמות שמוותר ליפרע מהם ואפי' הוא אזיל ומודה שלעולם הוא חשיב כמזיל מידם והא דאמר רבי יהושע בן קרחה מלוה זשטר אין נפרעין היינו כשידנו תקיפה עליהם ואפי' הכי מלוה על פה נפרעין שלא יכפור פעם אחרת והיכא דאיכא משכון אומר בירושלמי¹ דאין מלוה אודת במשכון מיהו בכל ענין חשיב כמזיל מידם שכמה פעמים אודת אפי' במשכון: **מ"ג** לא תני עידיהו.

נראה דטעם הדין... (כאן נראה דטעם הדין...)

טובה כדאמרינן בקדושין (דף כ.) ליזנין איניש צרתיה ולא לזנין זרביה: **ולפרוע** מהו. בגמרא (לקמן דף ו:) פסקינן כרבי יהושע בן קרחה דמלוה על פה נפרעין מהם שהיא כמזיל מידם ויכול להיות דאפי' מלוה זשטר נמי נפרעין מהם כדאמר בירושלמי¹ אפי' מלוה זשטר אודת היא שלא כל שעה אדם זוכה ליפרע מחוצו ולכך נראה לר'י דאזנתה סוכה זשטר רכי או אפי' אוחס שיס לנו מהם חותמות שמוותר ליפרע מהם ואפי' הוא אזיל ומודה שלעולם הוא חשיב כמזיל מידם והא דאמר רבי יהושע בן קרחה מלוה זשטר אין נפרעין היינו כשידנו תקיפה עליהם ואפי' הכי מלוה על פה נפרעין שלא יכפור פעם אחרת והיכא דאיכא משכון אומר בירושלמי¹ דאין מלוה אודת במשכון מיהו בכל ענין חשיב כמזיל מידם שכמה פעמים אודת אפי' במשכון: **מ"ג** לא תני עידיהו.

היא נראה ושהא' לא שייך לרקות משום דאדי ודאי דהו' משמעת לטון או להו' אכן קשה מהיכא דפרק ה' (דף כ.) כו' ד' ר' י' (דף כ.) וכו'...

בגמרא (לקמן דף ו:) פסקינן כרבי יהושע בן קרחה דמלוה על פה נפרעין מהם שהיא כמזיל מידם ויכול להיות דאפי' מלוה זשטר נמי נפרעין מהם כדאמר בירושלמי¹ אפי' מלוה זשטר אודת היא שלא כל שעה אדם זוכה ליפרע מחוצו ולכך נראה לר'י דאזנתה סוכה זשטר רכי או אפי' אוחס שיס לנו מהם חותמות שמוותר ליפרע מהם ואפי' הוא אזיל ומודה שלעולם הוא חשיב כמזיל מידם והא דאמר רבי יהושע בן קרחה מלוה זשטר אין נפרעין היינו כשידנו תקיפה עליהם ואפי' הכי מלוה על פה נפרעין שלא יכפור פעם אחרת והיכא דאיכא משכון אומר בירושלמי¹ דאין מלוה אודת במשכון מיהו בכל ענין חשיב כמזיל מידם שכמה פעמים אודת אפי' במשכון: **מ"ג** לא תני עידיהו.

טובה כדאמרינן בקדושין (דף כ.) ליזנין איניש צרתיה ולא לזנין זרביה: **ולפרוע** מהו. בגמרא (לקמן דף ו:) פסקינן כרבי יהושע בן קרחה דמלוה על פה נפרעין מהם שהיא כמזיל מידם ויכול להיות דאפי' מלוה זשטר נמי נפרעין מהם כדאמר בירושלמי¹ אפי' מלוה זשטר אודת היא שלא כל שעה אדם זוכה ליפרע מחוצו ולכך נראה לר'י דאזנתה סוכה זשטר רכי או אפי' אוחס שיס לנו מהם חותמות שמוותר ליפרע מהם ואפי' הוא אזיל ומודה שלעולם הוא חשיב כמזיל מידם והא דאמר רבי יהושע בן קרחה מלוה זשטר אין נפרעין היינו כשידנו תקיפה עליהם ואפי' הכי מלוה על פה נפרעין שלא יכפור פעם אחרת והיכא דאיכא משכון אומר בירושלמי¹ דאין מלוה אודת במשכון מיהו בכל ענין חשיב כמזיל מידם שכמה פעמים אודת אפי' במשכון: **מ"ג** לא תני עידיהו.

היא נראה ושהא' לא שייך לרקות משום דאדי ודאי דהו' משמעת לטון או להו' אכן קשה מהיכא דפרק ה' (דף כ.) כו' ד' ר' י' (דף כ.) וכו'...

רובו ידובר... יאמר... וכן... וכן...

אמר רב... וכן... וכן... וכן... וכן...

בא עמך מלך... אוכלים בזה... אוכלים בזה...

עסקן של פרסיים: שיתעסקו ישראל בתורה. שיהא להם פנאי שמואלין להשתכר בשוק ומואלין מזונותיהן ורכייהן עלי טורח. זמרחלאות: זארו. והנה: אחרי.

בא עמך מלך... אוכלים בזה... אוכלים בזה...

ההנהגה... הנהגה... הנהגה... הנהגה...

הנהגה... הנהגה... הנהגה... הנהגה...

כבודו של... יאמר... וכן... וכן...

אמר רב... וכן... וכן... וכן... וכן...

בא עמך מלך... אוכלים בזה... אוכלים בזה...

הנהגה... הנהגה... הנהגה... הנהגה...

כבודו של... יאמר... וכן... וכן...

אמר רב... וכן... וכן... וכן... וכן...

הנהגה... הנהגה... הנהגה... הנהגה...

ENGLISH

In a one-on-one fight between a **lion** and a **polar bear**, the **polar bear** would most likely win. Here's why:

Size & Strength:

- **Polar Bear:** Much larger. Adult males can weigh between **900 to 1,600 pounds (400–720 kg)**.
- **Lion:** Adult males typically weigh around **330 to 550 pounds (150–250 kg)**.

Weapons:

- **Polar Bear:** Larger paws, stronger muscles, longer claws, and a stronger bite (1,200 psi).
- **Lion:** Sharp claws, strong jaws (bite force ~650 psi), and agility from hunting in packs.

Fighting Style:

- **Lion:** Used to fighting rivals in short bursts, often with backup from a pride.
- **Polar Bear:** Solitary hunter, adapted to taking down large prey like seals or even small whales, using brute strength.

Stamina & Endurance:

- Polar bears are built for endurance in harsh Arctic climates and are incredibly tough.
- Lions rely more on ambush tactics and aren't built for prolonged physical strain.

30. *Exodus* 15:3.

[*R' Moshe Feinstein (Darash Moshe to Exodus* *ibid.*) explains that this verse teaches us that things such as superior armies [or superior weaponry and tactics] count for nothing when it comes to war. Even the mightiest army will prevail only if God wishes it to. Hence, there is no “natural order” (*teva*) at all with respect to war; it is just as much of a miracle when a superior force is victorious as it is when a minuscule force triumphs, for the fortunes of war are dependent solely upon God's will.] See also above, note 19.

לעתיד לבוא...

[The final judgment]

עברית

ז' מצוות בני נח

עבודה
זרה

1

גילוי
עריות

2

שפיכות
דמים

3

אבר מן החי

= א

4

ברכת השם

= ב

5

גזל

= ג

6

דיינים

= ד

7

